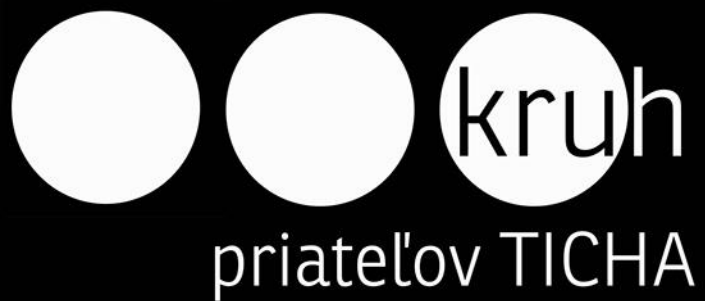

Tícho • & spol

September/Október 2016

Viki JANOUŠKOVÁ

Viera DUBAČOVÁ

Miloš JANOUŠEK

Jakub BRANIČKÝ

PŮLJABLKŇ

Trojka ZUZANY HOMOLOVEJ

Viki JANOUŠKOVÁ:

V starom dožívajúcom kine...

Foto: Miloš Janoušek

Pred dvomi rokmi sa v TICHU premiérovala tvoja a Milošova hra *Zaplavenie*, pred rokom ste začínali sezónu hrou Jána Púčka *...a dážď* a svoju siedmu sezónu začínate svojou pôvodnou hrou *Zdanlivo slepá ulička*.

Vaše názvy sú vždy trochu tajomné... Tak prečo tentokrát zdanlivo?

Pretože vždy záleží od toho, z ktorej strany sa na to pozrieš... ☺

Ale nie, pokúsim sa odpovedať... Hra sa odohráva v starom dožívajúcom kine, v takom, aké dnes už v dobe multiplexov málo vidieť. A tak, ako to v starých priestoroch býva, zrazu v nich človek pocíti iný tok času; stretávanie rôznych časových rovín. A keď sa pustíš do hry s časom, všetko začne byť viacvýznamové, začne sa zrážať fyzická realita s tou твоjou mentálnou... A to je to, čo mám v divadle rada. Fyzické zdanie pozorovateľa sa strieda so zdaním a videním mentálnym a tebe sa téma začne otvárať v rôznych, často sa vylučujúcich rovinách... Preto zdanlivo... ☺

Foto: Lucia Doubravová

Takže to bude o starom dožívajúcom kine?

O tanci v starom dožívajúcom kine... Dvaja ľudia sa tu stretnú, dvaja, ktorí sa nepoznajú... A lákalo ma spraviť takú sondu do možnosti, či nemožnosti odovzdať skutočne hlbokú a intímnu, asi najintímnejšiu, ľudskú skúsenosť druhému človeku, ktorého nepoznáš...

Koláž: Jakub Branický

Dobre, nebudem sa pýtať, o akú skúsenosť ide, ani či sa to dá alebo či sa to vydarí odovzdať 😊.

Spýtam sa, ako sa ti ju podarilo odovzdať režisérke Vierke Dubačovej a hercom Judite Hansman a Michalovi Ďurišovi, ktorých si poznala?

S Vierkou máme podobné rozmýšľanie v tom, že i ona, rovnako, ako ja, rieši aj v živote „zrážanie sa fyzickej a mentálnej reality“... A komediálne zafarbený nadhľad nad sebou znáša rovnako statočne... a k tomu pridáva ešte neuveriteľne silné poetické videnie. 😊

Jakub Branický ako scénograf i kostýmový výtvarník je napriek svojej mladosti zázračne empatický, kreatívny a zručný, až natoľko, že vedel priniesť do tohto silného ženského tandemu nádherné rozuzlenia a riešenia, povedala by som až tretieho druhu. A herci? Nebudem tajiť, nebolo to jednoduché dosiahnuť, aby sa tieto silné a razantné herecké osobnosti podvolili tejto krehkej poetike. Ale verila som režisérke, že vie, prečo si ich obsadila – a dobre som urobila...! Zostáva už len veriť, že to dotiahneme do zdarného konca. No tak či tak, tento skúšobný proces bol pre mňa opäť novou divadelnou skúsenosťou.

A dá sa to? Po toľkých rokoch v divadle?

Vždy je to nová skúsenosť, ale rovnako však k tomu musia pristúpiť všetci zúčastnení... Lebo, samozrejme existujú aj menej drastické cesty... ☺

Aká bola tvoja cesta autorská? – Po prvýkrát sa tvoje meno na poste autora v TICHU objaví úplne osamotené. Odrazilo sa to na tvojom prístupe k písaniu, či k inscenácii, ku skúšaniam?

Už niekde inde som povedala, že divadlo je pre mňa spôsob myslenia... Teda každá téma si vynúti iný prístup, inú stavbu, dialógy i sužet, proste téma a materiál ma vedie... A je jedno, či materiál vychádza aj zo skúseností iného autora (ako to bolo v predchádzajúcich inscenáciách) alebo je čisto môj... A potom pri inscenácii sa tento autorský hlas začína polyfonizovať, každý z tvorcov sa pokúša tému viesť po svojom a potom - nech sa páči! - je na režisérovi, aby tomu dal zrozumiteľný tvar... Musím sa priznať, že nikdy som režisérovi nezávidela a ani by som sa do režirovania (po jednej malej miniskúsenosti) nechcela už púšťať. ☺

Pred premiérou vás však čaká ešte otvorenie 7. sezóny TICHÁ a spol...

Foto: Lucia Doubravová

Áno, áno, už sa teším na všetkých tichákov 23. septembra na koncertno-divadelnom projekte *Tiché parkety vŕzgajú*. Tento Robov (pozn. Horňákov) projekt prináša iné časové horizonty – našu rockovú mladosť cez pohľad skvelých mladých hudobníkov pohybujúcich sa v kruhoch TICHÁ!... Som zvedavá, aké songy vytiahnu v tomto druhom dieli (vol. 2) tohto projektu.

**Viera
Dubačová:**

**To najkrehkejšie
a zároveň najsilnejšie**

Po prvýkrát si v tomto divadle režírovala Vikin scenár *Všade tá rieka...!* a teraz si si odkrojila z naplneného poslaneckého času, aby si sa ujala réžie *Zdanlivo slepej uličky...* Čo ťa pritiahlo opäť k divadlu a čo do TICHÁ ?

Lahola, Viki a ja, tak nejako by som označila náš začiatok. Keď mi Viki zavolala s ponukou na spoluprácu, Laholu som už mala v hlave dávno, a preto som radostne prvolila.

Vikin text som vstrejala ako infúziu a obrazy prichádzali samé. Všetci sme stáli na brehu rieky a hľadali domov v nás. To bol Lahola.

Foto: Aljanž Velički

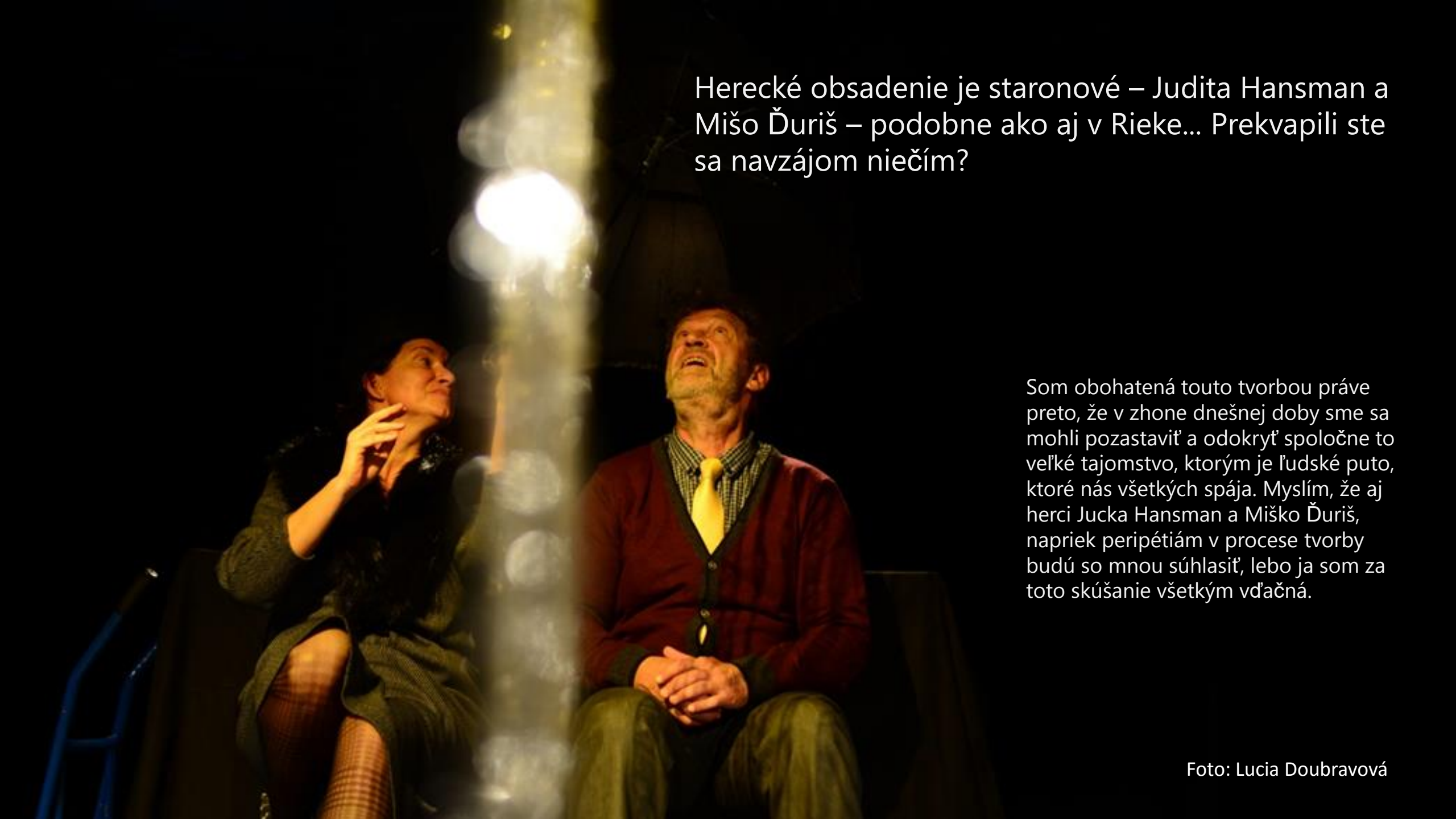
Viki vo svojom rozhovore povedala, že to bude o „tanci v starom dožívajúcom kine“. O čom je pre teba táto inscenácia?

Zdanlivo slepá ulička je scenárom o duši. Duša je to najkrehkejšie a zároveň najsilnejšie, čo človek má. Od začiatku bola pre mňa táto tvorba cestou a hľadaním práve v tomto zdanlivo neuchopiteľnom priestore. Keď som sedela prvýkrát s Viki nad scenárom, slová a nápady nám klzali samé z úst a my sme sa začali dopĺňať, splývať do jedného prúdu, jednej rieky. Slová a obrazy zaplňali priestor malej šatničky, a keď si ku nám prisadol Jakub scénograf, inscenácia dostávala svoju podobu.

Kino, projekcie, ticho a tma a kúsky svetla osvetľujúce tváre hercov, ktorí sa tu stretli aby prerozprávali zázrak odchádzajúceho človeka, alebo jednej ľudskej duše. Viki to neskôr nazvala čarovnou komédiou a ja sa dnes tíško súhlasne usmievam. Život človeka je malým zázrakom, so všetkým, čo ku tomu patrí. Je čarovnou komédiou pre všetkých, čo porozumeli

Foto: Lucia Doubravová

Herecké obsadenie je staronové – Judita Hansman a Mišo Ďuriš – podobne ako aj v Rieke... Prekvapili ste sa navzájom niečím?

Som obohatená touto tvorbou práve preto, že v zhone dnešnej doby sme sa mohli pozastaviť a odokryť spoločne to veľké tajomstvo, ktorým je ľudské puto, ktoré nás všetkých spája. Myslím, že aj herci Jucka Hansman a Miško Ďuriš, napriek peripétiám v procese tvorby budú so mnou súhlasiť, lebo ja som za toto skúšanie všetkým vďačná.

Foto: Lucia Doubravová

Miloš Janoušek:

Ako sa tancuje
Rybí menuet

Foto: Lucia Doubravová

Takmer presne pred rokom sme v TICHU a spol. krstili tvoju knihu sci-fi a fantasy poviedok *Testament*. Krst sa uskutočnil v rámci koncertu skupiny Jednofázové kvasenie a krstní rodičia boli kmeňoví herci divadla Janka Lieskovská a Paľo Plevčík. A tohtoročná jeseň bude opäť v znamení krstu, aj keď tentoraz iného média - CD albumu *Rybí menuet*, ktorý si nahral s tvojou skupinou Jednofázové kvasenie.

(smiech) Hm, znie to dosť zvláštne, keď povieš – s tvojou skupinou... Jednofázové kvasenie mi nepatrí, ale už viac ako tridsať rokov som jeho súčasťou, rovnako ako sú jeho súčasťou aj moji spoluhráči – spevák a gitarista Dušan Valúch a hráč na klarinet a najrôznejšie flauty Karol Svozil. Plus ešte ďalší muzikanti, ktorí síce nie sú členmi Jednofázovky, ale už roky neodmysliteľne patria medzi našich stabilných spoluhráčov – basgitaristi Fedor Frešo a Tomáš Kukliš, huslista Milan Tedla, gitarista Jakub Janoušek a mnohí ďalší.

A prečo práve Janka Lieskovská a Paľo Plevčík? Je to jednoduché – nielen, že sú to kmeňoví herci divadla TICHU a spol., ale naviac sú to aj vynikajúci protagonisti oboch inscenácií, ktoré vznikli na motívy mojich poviedok – *Déjà vu* a *Zaplavenie*. Kto iný by teda mal vypravádzať Testament do života ak nie práve oni dvaja?

Vráťme sa do súčasnosti. Ako už bolo povedané, rok po vydaní knihy nasleduje ďalšia novinka, tentoraz hudobné cédečko. To je dosť veľký žánrový rozptyl, nemyslíš?

Mne to ani tak nepripadá. Celý život som sa pohyboval medzi žánrami. Písal som pesničky aj hudbu k divadlu, poéziu, literatúru faktu i beletriu, divadelné hry, istý čas som sa venoval publicistike... Mám obdobia, kedy sa venujem viac jednému žánru, o pár mesiacov zas niečomu inému... Robím to tak už roky, takže takéto prelietavanie, neustály pohyb medzi žánrami a médiami mi už pripadá ako niečo celkom normálne.

Vydaním *Testamentu* som sám pre seba na čas uzavrel jednu kapitolu mojej tvorby a tým sa mi zas otvorili nové možnosti, nové cesty. Oslobodil som si ruky (a hlavu) od písania fantasy a hororu a začal som sa zase venovať oveľa viac pesničkám a Jednofázovému kvaseniu.

CD *Rybí menuet* vychádza v renomovanom českom vydavateľstve Indies Happy Trails. Prečo práve Indies a prečo práve Rybí menuet?

O nahrávaní nového albumu sme uvažovali už nejaký čas, ale – ako to už chodí - vždy bolo niečo dôležitejšie, čo bolo treba práve urobiť. Definitívny impulz pre realizáciu našich dovtedy len hypotetických úvah dal začiatkom tohto roka šéf Indies Happy Trails, Jaromír Kratochvíl, ktorý sa ma opýtal, či nemáme niečo na vydanie (pozn.: u Indies Happy Trails vyšiel aj prechádzajúci album Jednofázového kvasenia, *Bezfézový stav*, ktorý bol v roku 2011 nominovaný na cenu Radio_Head Award).

Trochu alibisticky som odpovedal, že práve sme v štúdiu a do leta by mal byť album nahraný. No a keď už veci došli až tak ďaleko, naozaj sme ten album museli nahráť a odovzdať vydavateľovi. Sľuby sa musia plniť...

Foto: Miloš Janoušek

- 1 Evergreeny (2.42)
- 2 Hodina duchov (2.42)
- 3 Zatmenie (2.41)
- 4 Portvišová baletka (3.55)
- 5 Rybí menuet (2.34)
- 6 Poobede pôjdem na prechádzku (2.14)
- 7 Jeden letný podvečer (3.45)
- 8 Nočná zmena (2.53)
- 9 Netopier (2.43)
- 10 Strach (3.59)
- 11 Esemesky (2.49)
- 12 Traja králi (3.46)
- 13 Včera (2.37)
- 14 Gorila (2.30)
- 15 Blues o nespavosti (3.05)

Jednofázové kvasenie

Rybí menuet

A čo sa týka názvu Rybí menuet, je to opäť tak trochu mystifikácia – titulná pieseň nie je vôbec menuet a o rybách je vlastne tiež len tak okrajovo. Ale ten názov sa nám zdal byť dostatočne bizarný a adekvátne vystihujúci svet piesní Jednofázového kvasenia, kde všetko sa prelína so všetkým a kde nič nie je celkom tak, ako to na prvý pohľad vyzerá. Okrem toho je to aj pádna odpoveď všetkým, ktorý pochybovali, že Jednofázové kvasenie je v skutočnosti tanečná kapela (*smiech*).

Dá sa povedať, že máš za sebou úspešný rok. Poviedka *Dlhá, horúca obedňajšia siesta* z knihy Testament bola nominovaná na cenu českej Akadémie science fiction, fantasy a hororu, s Jednofázovým kvasením vydávaš v poradí už šieste CD a do konca roka budú v dvoch divadlách premiéry dvoch inscenácií, do ktorých si robil hudbu.

Tou prvou bude „tichácka“ inscenácia hry Viki Janouškovej: *Zdanlivo slepá ulička* (v réžii Viery Dubáchovej), druhou zas inscenácia jednoaktoviek Štefana Caneva: *Panna Jana a Čajka* - tá sa uskutoční na javisku Malej scény STU a v réžii Štefana Korenčiho. Vidíš? Najprv kniha, potom cédečko, teraz divadelná hudba...

A zase je to niečo iné...! (*smiech*).

Foto: Julián Ratica

TICHÉ PARKETY VRZGAJÚ

koncertno-divadelný projekt

Vol. 1. sa konal 24. apríla 2016

Vol. 2. sa bude konať **23. septembra 2016**

A pripravuje sa aj vol. 3. - bude sa konať na Noc divadiel
19. novembra 2016

Viac o projekte v budúcom čísle newslettera. Zatiaľ aspoň malá
ochutnávka:

<http://tichoaspol.sk/profil/tiche-parkety-vrzgaju-vol-2/>

TICHÉ PARKETY VRZGAJÚ

FILIP
VRIŠŠ

JAKUB
BRANICKÝ

Zuzana
Šťastná

Juliana
Hamranová

DUŠAN
KLIMOVSKÝ

RZSTISLAV
DUBOVSKÝ

Marek
Suchoža

Lubomíra
Verbovská

PAVOL
MAKARA

SPECIAL GUEST & DIRECTED BY

ROBO
HORŇÁK

Plagát: Jakub Branický

PŮJABLKOŇ: Podivuhodné ovocie zvláštneho stromu

Na mohutnom kmeni alternatívneho stromu, nazvaného Jablkoň, vyrástla pred dvomi rokmi jej najkomornejšia a najakustickejšia vetva, nazvaná Půjablkoň. Komorné duo tvorí étericky krehká Marie Puttnerová (spev) a majestátny Michal Němec (spev, gitara) a ich piesne vychádzajúce z najlepších „jablkoňovských“ tradícií.

© Lenka Živná

TROJKA ZUZANY HOMOLOVEJ:

Balada ako most cez stáročia

Zoskupenie skúsených muzikantov Sama Smetanu a Miloša Železnáka a speváčky Zuzany Homolovej netradičným spôsobom interpretuje staré ľudové balady a piesne a so závideniahodnou ľahkosťou a nadhľadom sa pohybuje na pomedzí viacerých žánrov.

V ich podaní neexistujú hranice ani štýly a stará ľudová balada sa tak stáva mostom cez stáročia, spájajú zdanlivo nespojiteľné: objavuje dávno zabudnuté klenoty ľudovej kultúry a predkladá ich v úplne novom hudobnom šate.

**PŮLJABLKŮŇ (Marie Puttnerová – Michal Němec)
a TROJKA ZUZANY HOMOLOVEJ
v TICHU a spol.**

7. októbra 2016

Jakub Branický:
LEHO (HOLE –
diera trochu
inak...)

výstava fotografií

JAKUB BRANICKÝ

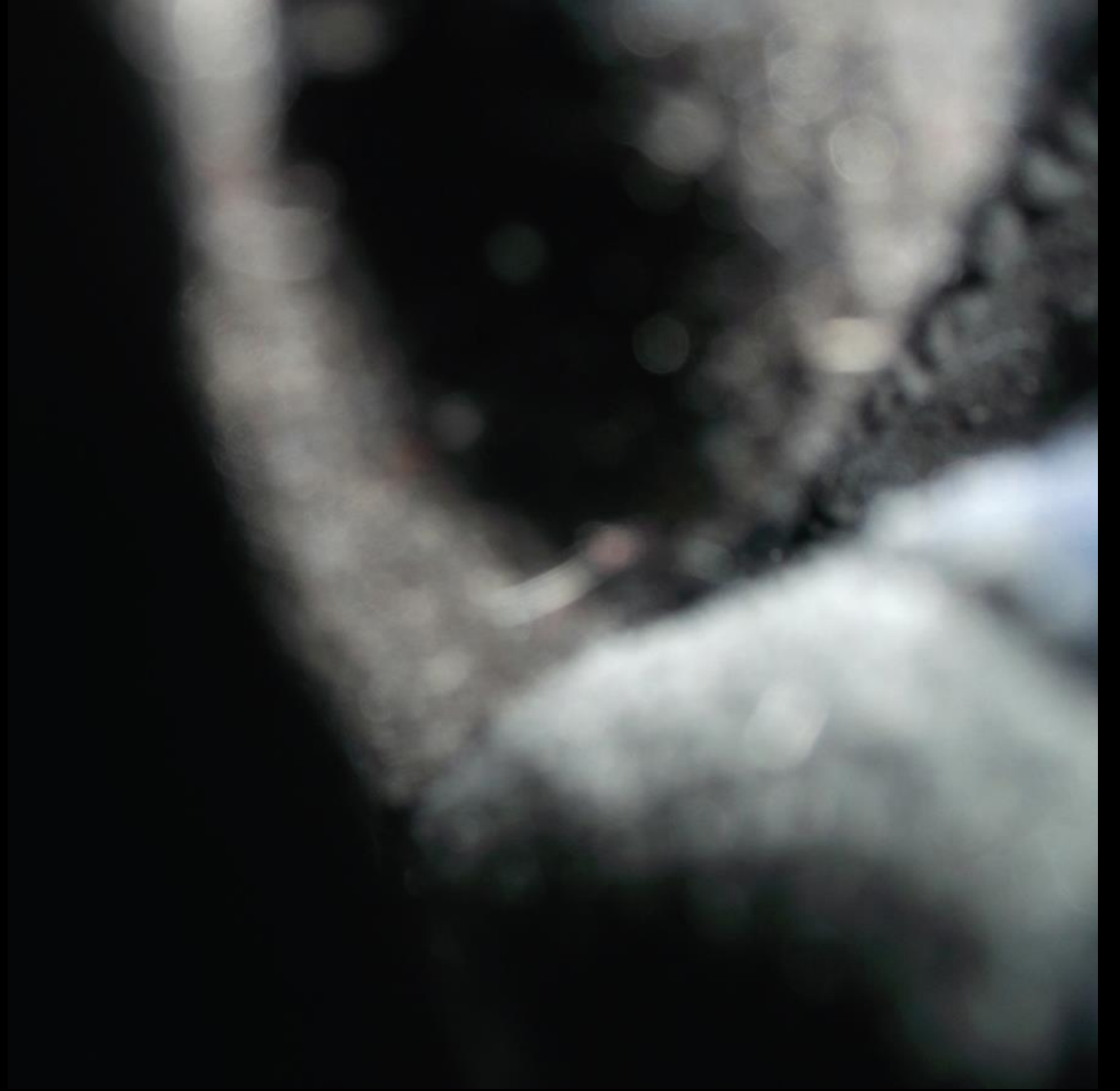
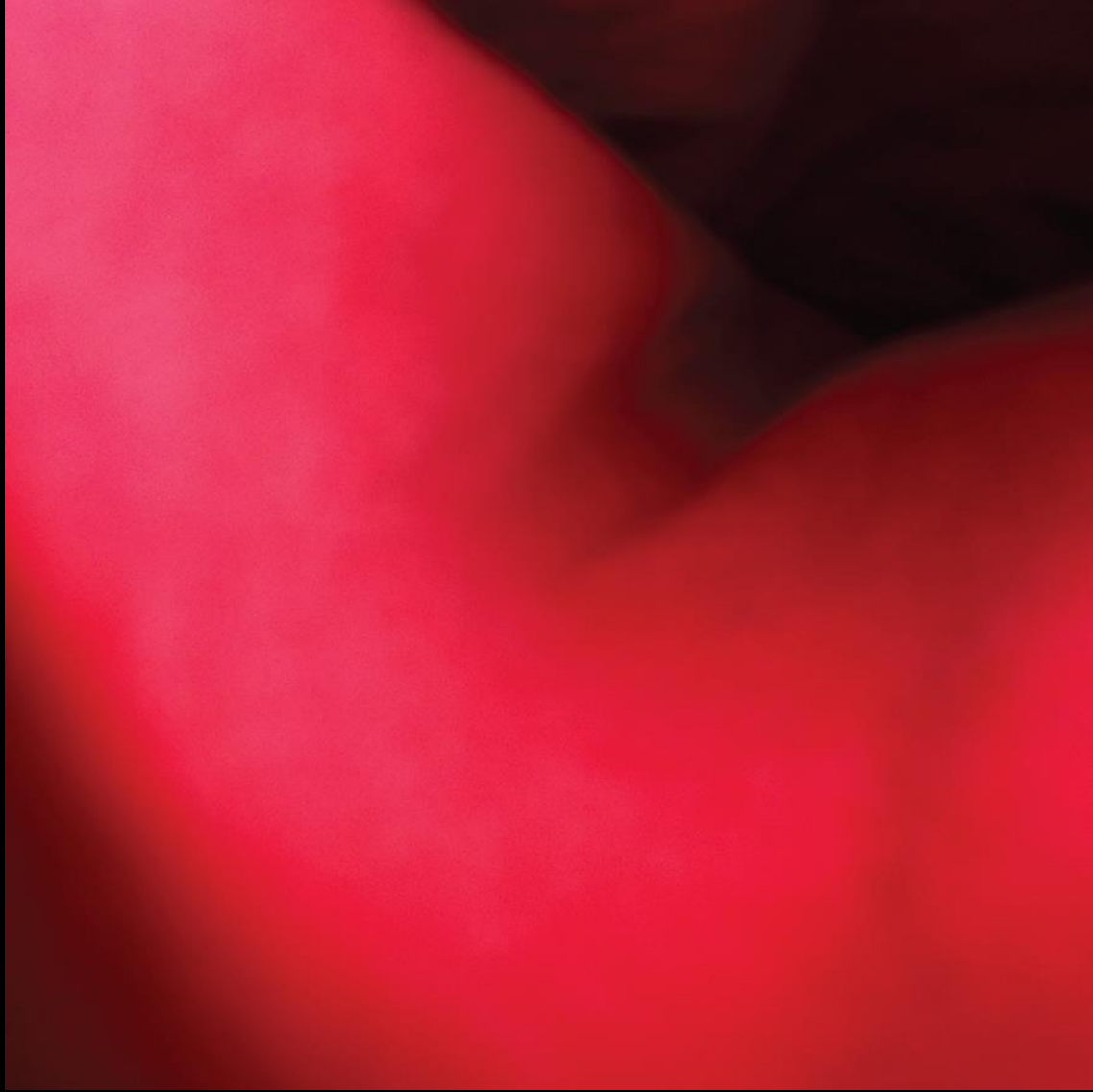
LEHO

DIERA V ODEVE OKOM KOSTÝMOVÉHO VÝTVRANÍKA

Denno-denne sa stretávame s množstvom dier, do ktorých pcháme ruky, nohy aj hlavu... Náš scénograf a zároveň aj kostýmový výtvarník Jakub Branický sa pozrel na tieto diery po svojom. Pozývame Ťa na výstavu troch sérií fotografií dier a svetla rôzneho druhu a charakteru.

“Funkčným prvkom každého odevu je, ako inak, diera. Diery máme všetci na nohaviciach, tričkách, svetroch, bundách, topánkach alebo aj ako úložný priestor v podobe vrečka každého druhu. V pozícií kostýmového výtvarníka v divadle ma samozrejme diera zaujíma nielen ako funkčná časť odevu, ale aj ako výtvarný prvok, ktorý vie nielen prekvapiť, ale aj odhaliť. Preto verím, že je potrebné venovať jej rovnakú pozornosť ako výslednému odevu.

Ticho & spol

Divadlo TICHŮ a spol.
odtlačok na duši divákov a tvorcov.
2010 - 2015, príležitostné prerozprávania príbehu divadla a tvorcov v odbornom štúdiu

KNIHA: TICHŮ a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov

Pri príležitosti 5.výročia svojho vzniku, vydalo Divadlo TICHŮ a spol. pod vedením Viki Janouškovej reprezentatívnu publikáciu. Jedinečné prerozprávanie príbehu divadla s rozhovormi hercov, tvorcov, fotografiami a odbornou štúdiou.

V priestore Divadla TICHŮ a spol. vzniklo za 5 rokov (2010-2015) existencie - 19 nových inscenácií, odohralo vyše 360 predstavení, koncertov, výstav a iných eventov, ktorých sa zúčastnilo cez 12 850 divákov. Okrem toho TICHŮ i divadlá Platformy sa zúčastnili mnohých festivalov a zájazdov...

Knihu **TICHŮ a spol. odtlačok na duši divákov a tvorcov**, vydalo Divadlo v roku 2015 pomocou sponzorov a dobrovoľných darcov vo vlastnom náklade. Kúpiť si ju môžete v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením, alebo objednať prostredníctvom internetového knižného e-shopu (Gorila.sk, Martinus.sk).

© 2016 TICHŮ a spol., komorné divadlo, folk, blues, literatúra

Editor: Viki Janoušková

Texty a rozhovory: Viki Janoušková, Miloš Janoušek, Jakub Branický

Grafické spracovanie: Miloš Janoušek

Fotografie: Lucia Doubravová, Miloš Janoušek, Danka Sládeková, Julián Ratica, archív

Predaj vstupeniek v pokladnici Divadla hodinu pred predstavením

Predpredaj e-vstupeniek: Interticket – Ticketportal

Kontakt: Divadlo TICHŮ a spol., Školská 14, 811 07 Bratislava

E-mail: tichoaspol@gmail.com

Telefón: 0908 111 065

www.tichoaspol.sk

